

Rozdział I. Słuchamy słów Boga

*Mów, Panie!*

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
1.	Słuchamy ludzi i Boga	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uświadomienie uczniom religijnego charakteru katechezy w szkole i ukazanie, że istotą katechezy jest spotkanie z Jezusem Chrystusem.</li> <li>- Nawiązanie do religijnych przeżyć podczas wakacji.</li> <li>- Ogólne wprowadzenie uczniów w treści katechetyczne roku, szczególnie pierwszego rozdziału.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Katechetyczne powitanie w imię Jezusa Chrystusa. Katecheza jako spotkanie z Nim i dla Niego.</li> <li>- Co to znaczy słuchać kogoś?</li> <li>- Warunki i postawy słuchania. Ludzie i Bóg mówią do nas, a my ich słuchamy.</li> <li>- Wprowadzenie w katechezy z rozdziału I poświęcone znaczeniu Pisma Świętego w życiu chrześcijańskim.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu</li> <li>- Bóg zaprasza nas do przyjaźni</li> <li>- Postawy służące słuchaniu drugiego człowieka i dobremu rozumieniu jego słów.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wprowadza uczniów w religijny charakter katechezy.</li> <li>- Przedstawia podręcznik i <i>Zeszyt ucznia</i>.</li> <li>- Zachęca do czynnego udziału w katechezie.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że na katechezie spotykamy się ze względu na Jezusa Chrystusa;</li> <li>2) potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę: <i>Chcemy słuchać Cię</i>;</li> <li>3) chce brać udział w katechezie.</li> </ol>
2.	Bóg mówi do nas w pięknie stworzonego świata	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wychowywanie do wrażliwości na piękno świata i do wdzięczności wobec Boga.</li> <li>- Kształtowanie umiejętności dostrzegania obecności Boga w świecie</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Świat mówi nam o Stwórcy. Bóg mówi do człowieka przez świat, który stworzył.</li> <li>- W stworzeniu świata wyraża się miłość Stwórcy do człowieka i Jego troska o nas.</li> <li>- Akt stworzenia świata to początek historii zbawienia.</li> <li>- Piękno przyrody to odbicie piękna, dobroci i miłości Boga, wezwanie Boga do człowieka.</li> <li>- Nasza odpowiedź to wdzięczność</li> <li>- <i>Hymn o stworzeniu</i> – prawda o początku świata i jego celu .</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bóg Stworzycielem świata.</li> <li>- Ślady darów Bożych w codzienności</li> <li>- Stworzenie świata przejawem miłości Boga.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uwrażliwia uczniów na piękno świata i stara się wzbudzić fascynację Jego Stwórcą, który mówi do człowieka przez swoje dzieło.</li> <li>- Zapoznaje z <i>Hymnem o stworzeniu</i>.</li> <li>- Ukazuje piękno świata jako dar dla człowieka od Boga, który nas miłuje.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna sens hymnu o stworzeniu świata, wierzy, że świat jest stworzony przez Boga, który nas kocha;</li> <li>2) potrafi powtórzyć z innymi: <i>Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi</i>;</li> <li>3) pragnie wyrażać wdzięczność Bogu za piękno w świecie.</li> </ol>
3.	Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uwrażliwianie na potrzebę uważnego słuchania i dawania odpowiedzi ludziom i Bogu.</li> <li>- Budzenie wiary w objawienie zawarte w Piśmie Świętym.</li> <li>- Wychowywanie do szacunku dla Pisma Świętego i zachęcanie do jego lektury.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Różne sposoby komunikacji między ludźmi.</li> <li>- Bóg zawsze pierwszy przemawia do człowieka, a w sposób szczególny czyni to na kartach Pisma Świętego.</li> <li>- W Piśmie Świętym Bóg mówi do człowieka na sposób ludzki.</li> <li>- Człowiek jest wezwany do odpowiedzi na słowo Boże.</li> <li>- Stary i Nowy Testament.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Postawy służące słuchaniu.</li> <li>- Pismo Święte księgą wiary.</li> <li>- Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka.</li> <li>- Umiejętność uważnego słuchania Pisma Świętego.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedź na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje uczniom różne sposoby porozumiewania się między ludźmi i różne sposoby objawiania swoich uczuć w relacjach międzyludzkich.</li> <li>- Przypomina, że Pismo Święte jest darem od Ojca, który nas kocha.</li> <li>- Uświadamia wagę wspólnego czytania i słuchania Pisma Świętego oraz aktywnego udziału w liturgii słowa.</li> <li>- Uczy dzieci liturgicznych odpowiedzi na usłyszane słowo Boże: <i>Bogu niech będą dzięki; Chwała Tobie, Panie oraz Chwała Tobie, Chryste</i>.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Pismo Święte, czyli słowo od Boga, dzieli się na Stary i Nowy Testament;</li> <li>2) zna aklamację, którą wypowiada się przed i po czytaniu Pisma Świętego w czasie liturgii;</li> <li>3) coraz bardziej pragnie poznawać Pismo Święte; chce aktywnie uczestniczyć w liturgii słowa.</li> </ol>

4.	Bóg mówi do nas przez Jezusa Chrystusa	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budzenie wiary w Jezusa Chrystusa, przez którego Bóg mówi do ludzi.</li> <li>- Utrwalanie postawy szacunku do Pisma Świętego, jako słowa Bożego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bóg wyznaje nam swoją miłość w słowach i czynach Jezusa zapisanych na kartach Ewangelii.</li> <li>- Bóg przez Jezusa ukazuje swą moc i miłość do dzieci – wskreszenie córki Jaira (Mt 9, 18–19. 23– 26; Mk 5, 41– 42) oraz błogosławieństwo dzieci przez Jezusa (Łk 18,16).</li> <li>- Jezus Chrystus także dziś pragnie dobra dzieci: jest obecny i działa wśród nas.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka.</li> <li>- Jezus Słowem Boga.</li> <li>- Publiczna działalność Jezusa</li> <li>- Postawa zaufania do Boga.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z podstawową treścią Nowego Testamentu: Bóg przemówił przez Jezusa.</li> <li>- Prowadzi do samodzielnej decyzji wiary w Osobę Jezusa, zapoznając z Jego działaniem (wskreszenie córki Jaira).</li> <li>- Kształtuje postawę ufności Jezusowi Chrystusowi.</li> <li>- Zachęca uczniów do przygotowania w domu specjalnego miejsca dla Pisma Świętego.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Bóg przemówił najpełniej przez Jezusa, przez Niego okazał i okazuje nam miłość;</li> <li>2) potrafi opowiedzieć o wskreszeniu córki Jaira;</li> <li>3) widzi, jak cenna jest wiara w obecność Jezusa i pragnie Mu ufać.</li> </ol>
5.	Bóg mówi do nas przez ludzi	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie z prawdą, że słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym powstawało bardzo długo i spisywało je wielu ludzi.</li> <li>- Uświadomienie uczniom, że Bóg mówi do nas przez ludzi: autorów Pisma Świętego oraz tych, którzy głoszą słowo Boże.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Prorok to człowiek powołany przez Boga, aby – w Jego imieniu i z Jego woli – przepowiadał i działał wśród ludu.</li> <li>- Prorocy wzywali do nawrócenia i wierności Prawu Przymierza, przygotowując naród wybrany do przyjścia obiecanego Mesjasza i przyjęcia zbawienia.</li> <li>- Stary Testament: większość autorów nieznaną i czas powstania trudny do określenia.</li> <li>- Nowy Testament i jego autorzy, czas powstania między 50 a 150 rokiem po narodzeniu Chrystusa.</li> <li>- Stary Testament można zrozumieć dopiero w świetle Nowego Testamentu.</li> <li>- Bóg mówi w Kościele: papież i biskupi, dalej kapłani i diakoni a także świeccy głównie przez świadectwo życia i wyznanie wiary.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Pismo Święte księgą wiary.</li> <li>- Prorocy przekazicielami obietnicy.</li> <li>- Pojęcia: prorok, apostoł.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga w naszym życiu.</li> <li>- Znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka .</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wprowadza w dzieje powstawania Pisma Świętego. Ukazuje postaci, które spisywały słowo Boże (przykłady).</li> <li>- Prowadzi do wiary, że Bóg przemawia do nas przez proroków, psalmistów, Apostołów i Ewangelistów – zawsze , gdy słuchamy Pisma Świętego.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Bóg przemawiał i przemawia do człowieka przez ludzi; zna pojęcie prorok, Apostoł, papież;</li> <li>2) potrafi wymienić Ewangelistów;</li> <li>3) z szacunkiem i wiarą odnosi się do osób (postaci) z Pisma Świętego oraz do ludzi, przez których dzisiaj przemawia Bóg: Ojca świętego, kapłanów, katechetów i osoby z rodziny.</li> </ol>
6.	Bóg mówi do nas w głosie sumienia	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przygotowywanie do świadomego wyboru dobra.</li> <li>- Uwrażliwienie na głos sumienia, przez który mówi do nas Bóg.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Sumienie jako wewnętrzny głos wzywający człowieka do czynienia dobra a unikania zła, wynikający z wypisanego w sercu człowieka Bożego prawa.</li> <li>- Sumienie jako tajemnica, trudna do określenia.</li> <li>- Człowiek powinien stale rozwijać swoje sumienie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas.</li> <li>- Pojęcie i znaczenie sumienia.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z pojęciem <i>sumienia</i> i z zastosowaniem nowego słowa w wyrażeniach typu: kierować się sumieniem, mieć czyste sumienie, postąpić wbrew sumieniu, mieć wyrzuty sumienia.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna pojęcie <i>sumienia</i>;</li> <li>2) potrafi zastosować pojęcie <i>sumienia</i> w konkretnych sytuacjach;</li> <li>3) pragnie dokonywać wyboru dobra, zgodnie z sumieniem, jako głosem Boga.</li> </ol>
7.	Bóg wzywa, byśmy słuchali Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie ze sposobami obecności Chrystusa w Kościele. Chrystus jest obecny w swoim słowie (Pismo Święte).</li> <li>- Wychowujemy do uważnego słuchania oraz umiłowania Pisma Świętego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wydarzenie na górze Tabor, z położeniem akcentu na słowa, które Apostołowie usłyszeli od Boga Ojca: Bóg utożsamia swój Boski Autorytet z nauczaniem Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Wydarzenie przemienienia przeżywane w wierze jest umocnieniem dla chrześcijan wszystkich pokoleń.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Jezus Słowem Boga.</li> <li>- Jezus obiecanym Zbawicielem.</li> <li>- Jedność działania Ojca i Syna.</li> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Prowadzi do szerszego rozumienia pojęcia słuchania, jako nawiązywania relacji, z której wynika osobiste zaangażowanie słuchającego.</li> <li>- Zapoznaje ze sceną przemienienia Jezusa na górze Tabor (nie wprowadza jednak postaci proroków).</li> <li>- Motywuje do uważnego słuchania słowa Bożego jako przekazu Jezusa Chrystusa, na którego wskazał nam sam Bóg Ojciec.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że sam Bóg polecił ludziom słuchać Jezusa Chrystusa;</li> <li>2) potrafi powtórzyć modlitwę <i>Akt miłości</i>;</li> <li>3) deklaruje swoje pragnienie słuchania Pana Jezusa sercem (zaangażowania osobistego).</li> </ol>

8.	Maryja uczy nas słuchać Pana Jezusa. Modlitwa różańcowa	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie z modlitwą różańcową, która poprzez rozważanie poszczególnych tajemnic jest jakby „szkołą” Maryi uczącej nas słuchać Jezusa.</li> <li>- Ukazanie poszczególnych części różańca świętego.</li> <li>- Przygotowanie do październikowych nabożeństw różańcowych.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Modlitwa różańcowa jest chrystocentryczna i ewangeliczna, a jednocześnie Maryjna.</li> <li>- Różaniec jako spojrzenie na Jezusa oczyma Maryi.</li> <li>- Różaniec jest jakby „szkołą” Maryi, w której Ona uczy nas Chrystusa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Maryja Matką Chrystusa i naszą.</li> <li>- Cześć oddawana Matce Bożej.</li> <li>- Rok liturgiczny – nabożeństwo różańcowe.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uczy modlitwy na różańcu i zachęca do niej szczególnie w miesiącu październiku.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>1) wie, co to jest modlitwa różańcowa;</li> <li>2) potrafi wymienić części różańca;</li> <li>3) pragnie modlić się na różańcu szczególnie w październiku;</li> </ul>
9.	Wypełniamy słowa Pana Jezusa	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budowanie w uczniach mocnego fundamentu, jakim jest przekonanie o wartości życia zgodnego z nauką Jezusa.</li> <li>- Ukazanie zależności między słuchaniem i wypełnianiem nauki Jezusa.</li> <li>- Kształtowanie postawy wsłuchiwania się w słowa Jezusa i wychowanie do realizacji Jego nauki w codziennym życiu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Perykopa biblijna o domu zbudowanym na skale i na piasku.</li> <li>- Postawa słuchania słowa Bożego.</li> <li>- Wartość życia zgodnego z nauką Jezusa.</li> <li>- Odkrywanie woli Bożej w codzienności i podjęcie wysiłku jej realizacji w naszym życiu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nauczanie Jezusa w przypowieściach.</li> <li>- Religijny wymiar rzeczywistości.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga w naszym życiu.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> <li>- Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przybliży uczniom perykopę biblijną o domu zbudowanym na skale i na piasku.</li> <li>- Uczy, na konkretnych przykładach, zachowań zgodnych z nauką Jezusa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>1) zna przypowieść o domu na piasku i na skale;</li> <li>2) rozumie tę przypowieść jako wezwanie do wypełniania słowa Bożego w codziennym życiu;</li> <li>3) pragnie słuchać i wypełniać słowa Jezusa.</li> </ul>

## Rozdział II. Odpowiadamy Bogu

### Oto ja, poślij mnie

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1. Wiedza – co uczeń wie? 2. Umiejętności – co uczeń potrafi? 3. Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
10.	Jezus zaprasza nas do rozmowy	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie zdolności porozumiewania się jako daru, który ma moc łączenia ludzi.</li> <li>- Budzenie wiary w obecność Chrystusa we wspólnocie modlitwy.</li> <li>- Wychowywanie do samodzielnej wspólnotowej modlitwy.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Modlitwa jest odpowiedzią człowieka na miłość Boga. Jest spotkaniem człowieka z Bogiem</li> <li>- Modlitwa jest darem Boga. To Bóg chce, abyśmy się modlili i dzięki Niemu możemy się modlić.</li> <li>- Modlitwa chrześcijanina to nie obowiązek, ale wielki zaszczyt i łaska Boża.</li> <li>- Bóg dał nam modlitwę, abyśmy mogli z Niego czerpać jak ze źródła żywej wody.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Właściwe formy komunikowania się z innymi.</li> <li>- Pojęcie i formy modlitwy.</li> <li>- Modlitwa indywidualna i wspólnotowa.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas.</li> <li>- Wiara źródłem pogody ducha i radości.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje znaczenie rozmowy w budowaniu bliskości między ludźmi.</li> <li>- Zwraca uwagę na zasady dobrej rozmowy.</li> <li>- Uświadamia uczniom, że modlitwa jest rozmową, która łączy nas z Bogiem.</li> <li>- Zapoznaje z warunkami modlitwy.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna obietnicę Chrystusa, że będzie On zawsze tam, gdzie ludzie się modlą (Mt 18, 20); wie, że modlitwa może być indywidualna i wspólnotowa;</li> <li>2) potrafi odpowiednio zachować się podczas modlitwy;</li> <li>3) chce się modlić; wierzy w obecność Chrystusa we wspólnocie modlących się.</li> </ol>
11.	Przyjmujemy słowo Boże	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budowanie w uczniach takiego słuchania słowa Bożego, które jest otwarciem na to słowo i kształtowaniem według niego życia.</li> <li>- Otwarcie na słowo Boże, aby przyjęcie nauki Jezusa wpływało na życiowe plany i wybory uczniów oraz owocowało dobrym postępowaniem.</li> <li>- Kształtowanie sumienia uczniów.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ziarno jest symbolem życia, vitalności. Rozwija się i przynosi owoc. Potrzebuje jednak odpowiednich warunków.</li> <li>- Biblijna przypowieść o siewcy.</li> <li>- Porównanie ziemi i wzrostu ziaren do ludzkich postaw wobec słowa Bożego.</li> <li>- Odwołanie się do doświadczeń i wyborów życiowych dziecka.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nauczanie Jezusa w przypowieściach.</li> <li>- Uważne słuchanie słowa Bożego.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z różnymi postawami wobec słowa Bożego w świetle przypowieści o siewcy.</li> <li>- Prowadzi uczniów do przeżyć emocjonalnych, które wzbudzą pragnienie konkretnego działania, a z czasem przerodzą się w trwałe zachowania – postawy.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, co znaczy być dobrym słuchaczem słowa Bożego;</li> <li>2) potrafi na podstawie ilustracji opowiedzieć przypowieść o siewcy;</li> <li>3) chce być „żywną ziemią”, czyli dobrze postępować.</li> </ol>
12.	Dobre serca świętych. Uroczystość Wszystkich Świętych	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie z prawdą wiary o świętych obcowaniu i budzenie wiary w tę prawdę.</li> <li>- Zachęcenie uczniów do poznawania, naśladowania świętych oraz do modlitwy za ich wstawiennictwem.</li> <li>- Ukazanie sensu modlitwy za wiernych zmarłych.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Święci to nasi przyjaciele, którzy nam doradzają i wskazują na prostą drogę do Pana Boga.</li> <li>- To Bóg uświęca swoich przyjaciół, którzy pragną być blisko Niego.</li> <li>- Czyściec to oczyszczenie ze skutków grzechów.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przykłady życia według Ewangelii.</li> <li>- Naśladownictwo świętych.</li> <li>- Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przygotowuje uczniów do przeżycia Uroczystości Wszystkich Świętych.</li> <li>- Prowadzi do obudzenia pragnienia pójścia drogą świętości, czyli życia w przyjaźni z Panem Jezusem.</li> <li>- Wprowadza pojęcie czyśćca i uczy modlitwy za zmarłych.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Bóg przygotował dla ludzi niebo; rozumie ogólnie pojęcie czyśćca;</li> <li>2) potrafi wymienić kilku świętych kanonizowanych i opowiedzieć o co najmniej jednym z nich; potrafi modlić się za zmarłych;</li> <li>3) pragnie zaprzyjaźnić się z Panem Jezusem, czyli być świętym.</li> </ol>
13.	Chcemy być blisko Boga jak w raju	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wprowadzenie do rozumienia i przeżywania prawdy o stworzeniu człowieka do szczęścia.</li> <li>- Zapoznanie z obrazem pierwotnej zażyłości Boga i ludzi w raju.</li> <li>- Motywowanie do dobrego życia, które wynika z pragnienia bliskości Boga.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Człowiek został stworzony na obraz i podobieństwo Boga i jako podobny do Stwórcy, może kochać tak jak Bóg.</li> <li>- Raj jako pierwotna wspólnota człowieka ze Stwórcą przede wszystkim w kontekście kształtowania obrazu Boga, dobrego i kochającego Ojca.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.</li> <li>- Bóg zaprasza nas do przyjaźni i obdarza łaską.</li> <li>- Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości.</li> <li>- Stworzenie świata i ludzi.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje świat jako wspólny dom wszystkich ludzi.</li> <li>- Uświadamia uczniom, że dar życia, to jeden z największych darów, a pierwotnym powołaniem człowieka jest szczęście.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że człowiek jest stworzony przez Boga i każde życie ludzkie jest darem Boga;</li> <li>2) umie wytłumaczyć, dlaczego ludzie w raju byli szczęśliwi;</li> <li>3) coraz bardziej pragnie być blisko Boga.</li> </ol>

14.	Chcemy ufać Bogu jak Abraham	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie uczniów z postacią Abrahama i opowiadaniem o jego powołaniu.</li> <li>- Wychowanie do naśladowania Abrahama w jego zawierzeniu i zaufaniu Bogu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Opowiadanie o Abrahamie mówi nam przede wszystkim o wierności Boga, który zawsze dochowuje swojej obietnicy.</li> <li>- Abraham, ojciec naszej wiary, całym sercem oddał się Bogu i swoim życiem uczy nas odpowiadać na Boże wezwanie.</li> <li>- Bóg pragnie, by człowiek Mu zaufał i zawierzył samego siebie. Od nas zależy, czy odpowiemy na Boże wezwanie tak jak Abraham.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Postaci biblijne przykładem życia wiary.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.</li> <li>- Bóg zaprasza nas do przyjaźni.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje wierność Boga, który wypełnia swoje obietnice oraz postać Abrahama jako wzór wierności Bogu.</li> <li>- Wyjaśnia na czym polega zawierzenie Bogu i dlaczego jedynie w Nim człowiek może pokładać swą nadzieję.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, kim był Abraham; wie, co znaczy <i>zawierzyć Bogu</i>;</li> <li>2) potrafi śpiewać refren piosenki: <i>Ruszaj</i>;</li> <li>3) coraz bardziej pragnie ufać Bogu i zawierać Mu swoje życie.</li> </ol>
15.	Chcemy wypełniać polecenia Boga jak Mojżesz	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie wierności Boga, który wypełnia swoje plany wobec ludu Izraela: powołuje Mojżesza, by wyzwolić lud z niewoli.</li> <li>- Wychowanie do pracy nad sobą: budzenie świadomości, że wady i grzechy zniewalają człowieka.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bóg, który objawia się Mojżeszowi, „Bóg Abrahama, Izaaka i Jakuba” zabiega o człowieka, o swój lud i jego losy.</li> <li>- Mojżesz jako wielki przyjaciel Boga, który wiernie wypełnia Jego plan. Bóg działa i spełnia wszystko, co obiecał.</li> <li>- Grzech, wady i słabości zniewalają człowieka, Bóg wzywa go do wolności dziecka Bożego. Dzięki opiece Boga jest to możliwe.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Postaci biblijne przykładem życia wiary.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga w naszym życiu.</li> <li>- Sposoby walki z grzechem.</li> <li>- Konieczność do zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.</li> <li>- Bóg zaprasza do przyjaźni i obdarza łaską.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje, w oparciu o biblijną perykopę o powołaniu Mojżesza, opiekę Boga nad ludem Izraela.</li> <li>- Budzi zaufanie do Opatrzności Bożej.</li> <li>- Zachęca do pracy nad sobą, swoimi wadami i słabościami, ukazując ją jako dzieło Boga, który pragnie naszego wyzwolenia.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Bóg objawił się Mojżeszowi, aby wyzwolić swój lud z niewoli;</li> <li>2) potrafi powtórzyć prolog Dekalogu: <i>Jam jest...</i>;</li> <li>3) pragnie zwalczać swoje wady i słabości, które go zniewalają, aby zgodnie z wezwaniem Boga osiągnąć wolność dziecka Bożego.</li> </ol>
16.	Chcemy słuchać Boga jak Samuel	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie uczniów z postacią Samuela, który słucha Boga i uświadomienie wezwania Bożego, które Bóg kieruje do każdego imiennie na chrzcie świętym.</li> <li>- Uwrażliwianie na głos Boga, który wzywa do konkretnych postaw życiowych.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bóg mówi do człowieka na różne sposoby.</li> <li>- Samuel: wzór wsłuchiwanie w słowa Boga i natychmiastowej gotowości służenia swemu Panu.</li> <li>- Bóg każdego z nas wzywa po imieniu na chrzcie świętym, powołując nas do swojej służby, która polega na miłości do Boga i ludzi, wyrażającej się w czynieniu dobra.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Postaci biblijne przykładem życia wiary.</li> <li>- Sposoby poznania Boga.</li> <li>- Postawy służące słuchaniu.</li> <li>- Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Podkreśla, że Bóg mówi do nas osobiście, wzywa każdego z nas po imieniu.</li> <li>- Uświadamia uczniom, że służba Bogu polega na miłości do Stwórcy i ludzi.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, kim był Samuel;</li> <li>2) potrafi wyjaśnić, że służba Bogu polega na miłości;</li> <li>3) pragnie coraz lepiej słuchać Boga i odpowiadać Mu swoją miłością.</li> </ol>
17.	Kochający Władca naszych serc. Jezusa Chrystusa, Króla wszechświata	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budzenie wiary w królowanie Boga na ziemi i w niebie.</li> <li>- Wprowadzenie w rozumienie wartości ewangelicznych, które są zasadą królestwa Bożego.</li> <li>- Ukazanie, że życie ewangelicznymi wartościami królestwa Bożego przynosi radość.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Królestwo, które głosi Jezus Chrystus, nie jest z tego świata.</li> <li>- Królowanie Chrystusa to miłość Boża aż po śmierć i zwycięstwo przez zmartwychwstanie.</li> <li>- Prawo Królestwa Bożego to miłość bliźniego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</li> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa.</li> <li>- Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości.</li> <li>- Bóg zaprasza nas do przyjaźni, jest blisko nas i obdarza łaską.</li> <li>- Wiara źródłem ludzkiej życzliwości, pogody ducha, radości.</li> <li>- Sposoby czynienia dobra w klasie, rodzinie, parafii.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje uczniom inność i wspaniałość królestwa Bożego, o którym naucza Jego Król, Pan Jezus.</li> <li>- Wprowadza uczniów w radość przyjaźni, która panuje w tym królestwie.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że królestwo Boże jest inne niż królestwa na ziemi;</li> <li>2) potrafi opowiedzieć o królestwie Bożym (Pan Jezus jest jego królem; panuje w nim miłość i zgoda, jest wieczne);</li> <li>3) pragnie żyć tak, jak uczył Chrystus: kochać Boga i ludzi wokół.</li> </ol>

18.	Bóg wzywa nas do nawrócenia. Adwent	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie uczniów z wezwaniem do nawrócenia głoszonym przez Jana Chrzciciela i przygotowanie do godnego przeżycia Adwentu.</li> <li>- Kształtowanie postawy nawrócenia</li> <li>- Wychowywanie do samodzielnego podejmowania życia z Jezusem Chrystusem.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Adwent to przygotowanie na obchody przyjścia Jezusa Chrystusa w liturgii Bożego Narodzenia oraz na powtórne Jego przyjście na końcu świata.</li> <li>- Jan Chrzciciel – poprzednik Jezusa, który nawołuje nas do nawrócenia.</li> <li>- Nasze przygotowanie na podwójne przyjście Chrystusa to radosne czuwanie, które wymaga nieustannego nawracania i pokuty.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Adwent.</li> <li>- Powtórne przyjście Pana Jezusa.</li> <li>- Postaci biblijne przykładem życia wiary.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przypomina znaczenie pojęć: „Adwent” i „nawrócenie”.</li> <li>- Ukazuje, że ludzie nie zawsze chodzą po drogach Boga i często się gubią. Potrzebują kogoś, kto im wskaże drogę zbawienia.</li> <li>- Zwraca uwagę na rolę wolnej woli: od przyjęcia Zbawiciela i Jego darów zależy, czy wrócimy za Jezusem na dobrą drogę.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, kto to był Jan Chrzciciel i do czego wzywał;</li> <li>2) potrafi wyjaśnić co znaczą słowa „Adwent” i „nawrócić się”;</li> <li>3) pragnie przygotować się do świąt Narodzenia Pańskiego.</li> </ol>
19.	Od Maryi uczymy się mówić Bogu: „Tak”	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie Maryi jako wzoru posłuszeństwa Bogu.</li> <li>- Zachęcanie uczniów do naśladowania Maryi i oddania Jej czci.</li> <li>- Wprowadzanie w tajemnicę Wcielenia.</li> <li>- Wychowywanie do ufności powierzenia się Bogu w codziennym życiu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Modlitwa „Zdrowaś Maryjo” to słowa Boga skierowane przez anioła do Maryi w chwili zwiastowania.</li> <li>- Bóg wzywa, nas byśmy – wzorem Maryi – zaufali Mu, przyjęli Jego wolę i wypełniali zadania, jakie On stawia przed nami.</li> <li>- Bóg odkrywa swe tajemnice tym, którzy otwierają się na Jego Miłość.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Maryja Matką Jezusa i naszą.</li> <li>- Maryja wzorem rozmodlenia.</li> <li>- Wybrane modlitwy: Pozdrowienie anielskie.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wtajemnicza uczniów w prawdę o Wcieleniu Boga.</li> <li>- Wyjaśnia, na czym polega i jaka jest rola posłuszeństwa i zawierzenia Bogu.</li> <li>- Ukazuje znaczenie tajemnicy Bożej, jako prawdy, której nigdy do końca nie pojmujemy, ale możemy zawsze poznawać i przekazywać innym.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna wydarzenie Zwiastowania;</li> <li>2) potrafi powiedzieć swoimi słowami, co to są „tajemnice Boże” i modlić się słowami <i>Pozdrowienia anielskiego</i>;</li> <li>3) pragnie, na wzór Maryi, coraz bardziej ufać Bogu i kochać Go.</li> </ol>
20.	Z Matką Bożą wysławiamy Boga	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie postawy uwielbienia Boga przez Maryję.</li> <li>- Wprowadzenie w modlitwę uwielbienia na wzór Najświętszej Maryi Panny.</li> <li>- Uczenie postawy dzielenia się radością z innymi ludźmi.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nawiedzenie świętej Elżbiety przez Matkę Bożą: Maryja spieszy nie tylko pomóc, ale także dzielić radość Elżbiety, którą Bóg wysłuchał i obdarzył potomstwem. Obie kobiety zachowują wobec siebie pokorę i okazują wielką radość i uwielbienie Boga.</li> <li>- Hymn Magnificat – uwielbienie Boga przez Maryję.</li> <li>- Prawdziwa radość wypływa z bliskości Boga.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Maryja, Matka Jezusa i nasza, wzorem modlitwy.</li> <li>- Modlitwa uwielbienia.</li> <li>- Wiara źródłem radości i pogody ducha.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów ze sceną nawiedzenia przez Matkę Bożą św. Elżbiety.</li> <li>- Wprowadza w doświadczenie dzielenia się radością. Uczy prostej modlitwy uwielbienia (pierwszy werset <i>Magnificat</i>).</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna wydarzenie Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny;</li> <li>2) potrafi powtórzyć w grupie pierwszy werset <i>Magnificat</i>;</li> <li>3) potrafi dzielić się z innymi radościami i mówić o tym Bogu.</li> </ol>

Rozdział III. Dziękujemy Bogu

*Dzięki, o Panie*

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
21.	Bóg jest z nami Boże Narodzenie	- Przygotowanie uczniów do przeżycia tajemnicy narodzenia Pańskiego w liturgii Bożego Narodzenia. - Wychowywanie do umiejętności świętowania Bożego Narodzenia.	- Syn Boży staje się Człowiekiem, rodzi się w Betlejem. Jest darem Ojca, który już pierwszym ludziom dał obietnicę zbawienia człowieka. - Bogate tradycje świąteczne wyrażają doniosłość tajemnicy Bożego Narodzenia: łamanie opłatka jako znak miłości. Ustrojona choinka ukazuje obfitość łask Bożych. - Msza Święta o północy - Pasterka jako szczyt radosnych przeżyć z przyjścia Pana Jezusa.	- Zwyczaje związane z obchodami Świąt Bożego. - Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Boże Narodzenie. - Religijny wymiar Bożego Narodzenia. - Wybrane kolędy.	- Uświadamia uczniom doniosłość tajemnicy narodzenia Jezusa Chrystusa. - Ukazuje znaczenie tradycji świątecznych. - Zwraca uwagę, że każdy z urodzonych przynosi ze sobą jakiś dar od Boga dla człowieka (odkrywanie naszych darów).	1) wie, jakie jest znaczenie świąt Bożego Narodzenia dla chrześcijan; 2) potrafi opowiedzieć o tradycji Świąt Bożego Narodzenia i zna zadaną kolędę; 3) pragnie przeżywać dobrze święta Bożego Narodzenia.
22.	Bóg przychodzi do wszystkich ludzi. Objawienie Pańskie	- Prowadzenie do wiary w objawienie Boga w Jezusie Chrystusie. - Zachęta do oddawania hołdu Panu Jezusowi. - Wzbudzenie wdzięczności za Boże Objawienie.	- Uroczystość Objawienia Pańskiego to jedno z najstarszych świąt w Kościele. - Pokłon Trzech Mędrców jest symbolem hołdu składanego Bogu Wcielonemu przez świat pogan, czyli wszystkich ludzi.	- Jezus Słowem Boga. - Bóg zaprasza do przyjaźni, jest blisko nas. - Wybrane kolędy.	- Zapoznaje uczniów z opowiadaniem biblijnym o pokłonie Trzech Mędrców i wyjaśnia znaczenie tego pokłonu. - Wprowadza w prawdę wiary o objawieniu się Boga w Osobie Jezusa Chrystusa. - Uwrażliwia na obchody liturgiczne Uroczystości Objawienia Pańskiego.	1) zna fragmenty opowiadania o pokłonie Trzech Mędrców (Króli); 2) potrafi zaśpiewać z innymi kolędę: <i>Jakaż to gwiazda</i> ; 3) pragnie dziękować Bogu za to, że dał się poznać ludziom na całym świecie.
23.	Józef – odważny Opiekun Jezusa	- Utrwalanie postawy wdzięczności za Rodzinę Świętą. - Ukazanie postaci św. Józefa – Opiekuna Jezusa. - Budzenie zaufania do Boga i pragnienia wykonania zadań, jakie Bóg postawi przed uczniami w życiu.	- Postać Józefa, świętego Opiekuna małego Jezusa, jako wzór, orędownika i świętego przyjaciela dla członków rodzin, którzy uczą się odpowiedzialności i troskliwości w oparciu o jego zaufanie Bogu oraz dla osób samotnych lub duchownych: jako ideału duchowego ojcostwa.	- Postaci biblijne przykładem życia wiary. - Naśladownictwo świętych. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Przedstawia osobę św. Józefa na tle Bożych planów zbawczych. - Wzbudza podziw dla św. Józefa i pragnienie naśladowania takich jego cech jak odpowiedzialność, troskliwość, opiekuńczość i odwaga.	1) wie, kto to był św. Józef i za co go podziwiamy i kochamy; 2) potrafi wymienić, kto należy do Rodziny Świętej; 3) pragnie być odpowiedzialny, opiekuńczy, odważny i troskliwy.
24.	Jezus uczy nas kochać Boga Ojca	- Wprowadzanie w tajemnicę „pełnienia woli Ojca”. - Wychowywanie do ofnego i twórczego pełnienia woli Boga.	- Dwunastoletni Jezus pozostający w świątyni odsłania Maryi, Józefowi i nam, co stanowi istotę Jego misji: wypełnienie woli Ojca. - Prawda wyrażona przez Jezusa, że nie ma nikogo ważniejszego od Boga Ojca i nie ma zadania ważniejszego od woli Ojca.	- Jedność działania Ojca i Syna. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- uświadamia uczniom, swoją postawą i podkreślaniami odpowiednich treści, że pełnienie woli Ojca prowadzi do szczęścia człowieka.	1) zna historię dwunastoletniego Jezusa znalezionej w świątyni; 2) potrafi powiedzieć, jak dziecko może pełnić wolę Boga Ojca; 3) coraz bardziej pragnie żyć zgodnie z wolą Bożą.

25.	Jezus jest Synem Bożym. Chrzest Pański	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budzenie pragnienia spotkania się z Jezusem – Barankiem Bożym obecnym w Eucharystii.</li> <li>- Pogłębianie wiary w zbawczą moc Jezusa Chrystusa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wydarzenie Chrztu Jezusa.</li> <li>- Pojęcie „Chrystus” czyli „namaszczoney”. Chrystus jest namaszczoney Duchem Świętym.</li> <li>- Jak krew baranka uwolniła Izraelitów od śmierci i wyzwoliła z niewoli egipskiej, tak Jezus Chrystus, Baranek Boży, uwolni nowy lud Boży od śmierci wiecznej i niewoli grzechu.</li> <li>- Chrystus, obecny w Komunii Świętej, przyjmującym Go gładzi grzechy i daje życie w wolności dzieci Bożych.</li> <li>- Wyznajemy naszą wiarę w moc Baranka Bożego w modlitwie: <i>Baranku Boży</i>,</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego</li> <li>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</li> <li>- Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła, obecność Chrystusa w Eucharystii.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z wydarzeniem Chrztu Pańskiego i wyjaśnia uczniom pojęcie „namaszczoney”, czyli Chrystus.</li> <li>- Wprowadza w symbolikę Baranka jako ofiary, która ocala życie ludziom.</li> <li>- Uświadamia, że Jezus jest obecny w Hostii i nadal chroni i ocala nasze życie.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że słowo Chrystus znaczy „namaszczoney”;</li> <li>2) potrafi powtórzyć modlitwę <i>Baranku Boży...</i>;</li> <li>3) pragnie spotkać się z Jezusem Chrystusem podczas Eucharystii; wierzy w moc Baranka Bożego, który gładzi grzechy.</li> </ol>
26.	Jezus jest Panem nieba i ziemi	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budzenie wiary w Jezusa Chrystusa, Pana nieba i ziemi.</li> <li>- Wskazywanie na Pana Jezusa, jako tego, który uwalnia od lęku i przebacza winy.</li> <li>- Prowadzenie do poczucia odpowiedzialności za swoje czyny.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- W opowiadaniu o uciszeniu burzy na morzu św. Marek ukazuje Jezusa jako Pana natury, czyli Boga.</li> <li>- Jezus wypomina uczniom brak wiary. Uczniowie wobec mocy Jezusa przestali bać się burzy, i zobaczyli w nim Boga.</li> <li>- Jezus zwycięża zło, jest Panem nie tylko natury, ale i świata duchowego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa .</li> <li>- Jezus obiecanym Zbawicielem.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z perykopą biblijną o uciszeniu burzy na morzu i ukazuje uczniom obraz Jezusa Chrystusa, Pana nieba i ziemi.</li> <li>- Uczy uczniów uświadamiania sobie własnych lęków: dobrej odwagi i złej brawury.</li> <li>- Prowadzi do wiary w Chrystusowe przebaczenie win i do odpowiedzialności za swoje czyny.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna opowiadanie o uciszeniu burzy;</li> <li>2) potrafi wyrazić zaufanie do Pana Jezusa słowami piosenki <i>Gdy na morzu</i>;</li> <li>3) ufa Panu Jezusowi; nie boi się przyznać do winy i wziąć odpowiedzialność za swoje postępowanie.</li> </ol>
27	Widzieć to, co najważniejsze	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budzenie wiary i zachwyty dla Jezusa czyniącego cuda.</li> <li>- Rozwijanie wiary w cud Eucharystii, w obecność i działanie Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi.</li> <li>- Uwrażliwianie na potrzeby bliźnich.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uzdrowienie niewidomego Bartymeusza (Mk 10, 46-52) jako przykład cudów Jezusa Chrystusa, który czyni dobro.</li> <li>- Także my potrzebujemy uzdrowienia, aby przejrzeć: oczyma wiary dostrzegamy nie tylko obecność i działanie Jezusa podczas Eucharystii i w naszym życiu, ale także potrzeby ludzi, których Bóg stawia na naszej drodze.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na jego wezwanie.</li> <li>- Ślady Bożych darów w codzienności.</li> <li>- Obecność Chrystusa w Eucharystii.</li> <li>- Przykłady niesienia pomocy innym.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kształtuje w uczniach obraz Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, który pełen dobroci i mocy czyni cuda.</li> <li>- Uwrażliwia na potrzeby bliźnich i wskazuje na właściwą postawę wiary podczas Eucharystii.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna perykopę o uzdrowieniu niewidomego z Ewangelii św. Marka;</li> <li>2) potrafi powiedzieć, co jest cudem Pana Jezusa dla nas w Eucharystii;</li> <li>3) podziwia dobroć i moc Jezusa i pragnie dostrzegać potrzeby bliskich.</li> </ol>
28.	Pan Jezus Dobrym Pasterzem	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kształtowanie obrazu Pana Jezusa jako Dobrego Pasterza, który kocha ludzi, szuka zabląkanych i pragnie sprowadzić ich na dobrą drogę – jest miłosierny.</li> <li>- Wprowadzanie w rachunek sumienia, żal za grzechy oraz postanowienie poprawy – w relacji z Panem Jezusem oraz innymi ludźmi.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Grzech sprawia, że niszczy dobre więzi z ludźmi i relację z Bogiem.</li> <li>- Jezus szuka grzesznika, jak pasterz zabląkanej owcy.</li> <li>- Gdy grzesznik przyznaje się do winy wobec miłosiernego Boga – wtedy Boże i ludzkie przebaczenie przywraca mu jego piękno duchowe i przyprowadza z powrotem do wspólnoty.</li> <li>- Rachunek sumienia, tak jak wyznanie win i prośba o przebaczenie, powinny być zawsze dokonywany wobec Boga i w kontekście relacji z ludźmi.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nauczanie Jezusa w przypowieściach</li> <li>- Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.</li> <li>- Pojęcie Bożego miłosierdzia.</li> <li>- Warunki sakramentu pokuty i pojednania.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z przypowieścią o dobrym pasterzu i zabląkanej owcy.</li> <li>- Uczy dokonywania rachunku sumienia w świetle relacji z Panem Jezusem i innymi ludźmi.</li> <li>- Budzi ufność w dobroć i miłosierdzie Pana Jezusa, Dobrego Pasterza.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna przypowieść o dobrym pasterzu i zabląkanej owcy;</li> <li>2) potrafi z innymi zaśpiewać Psalm 23 (fragment): <i>Pan jest Pasterzem moim</i>;</li> <li>3) ma potrzebę i nie boi przyznać się do winy, przeprosić i postanowić poprawę.</li> </ol>



29.	Nasza Ucztą dziękczynienia	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i ludziom za doznane dobro.</li> <li>- Zapoznanie ze znaczeniem Eucharystii jako ucztą dziękczynienia.</li> <li>- Wprowadzanie w świadome uczestnictwo w dziękczynieniu podczas Mszy Świętej.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Perykopa ewangeliczna o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych (Łk 17, 12-19) w kontekście umiejętności dziękczynienia.</li> <li>- Potrzeba okazywania Bogu wdzięczności, która świadczy o dojrzałości duchowej człowieka.</li> <li>- Eucharystia, jako ucztą dziękczynna a zarazem ofiara składana Bogu Ojcu.</li> <li>- Za to wszystko, co Bóg uczynił i wciąż czyni dla człowieka, winien Mu człowiek wciąż dziękować i uwielbiać Go.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa.</li> <li>- Umiejętność dziękczynienia za dary Boże.</li> <li>- Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła.</li> <li>- Poszczególne części Mszy Świętej: Prefacja.</li> <li>- modlitwa dziękczynienia i uwielbienia.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Prowadzi uczniów do zrozumienia analogii między uroczystymi przyjęciami w rodzinie, a ucztą eucharystyczną.</li> <li>- Zapoznaje uczniów z perykopą biblijną o dziesięciu trędowatych i wdzięczności jednego uzdrowionego (Samarytanina).</li> <li>- Uczy dzieci postawy wdzięczności i wyrażania dziękczynienia podczas Mszy Świętej wezwaniami przed Prefacją.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>1) zna perykopę biblijną o dziesięciu trędowatych i wie, że Msza Święta jest ucztą dziękczynną;</li> <li>2) potrafi odpowiadać na wezwania kapłana przed prefacją;</li> <li>3) pragnie wyrażać wdzięczność Bogu podczas Eucharystii.</li> </ul>
-----	----------------------------	---	--	--	--	--

Rozdział IV. Odchodzimy od Boga i powracamy

Przyjmij mnie, Ojczy

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z Programu nauczania religii	Treści z Podstawy programowej	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
30.	Pan Jezus wzywa do nawrócenia. Wielki Post	- Wprowadzenie uczniów w przeżywanie Wielkiego Postu, jako czasu szczególnego nawrócenia i okazywania miłości Bogu, innym ludziom i sobie. - Kształtowanie postawy nawrócenia „trzema drogami powrotu” (modlitwa, jałmużna i post). - Wychowywanie do podejmowania wyrzeczeń w duchu radości.	- Wielki Post czas nawrócenia i czterdziestodniowego przygotowania do świąt wielkanocnych. - Wielki Post jako integralna część obchodów męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa: przygotowanie, przeżywanie wiary, przyjmowanie zbawienia. - Trzy drogi nawrócenia: modlitwa (miłość do Niego), jałmużna (miłość do innych), post (miłość do siebie samego).	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wielki Post. - Nabożeństwo drogi krzyżowej. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.	- Wyjaśnia znaczenie przygotowań do uroczystości Triduum Paschalnego i Wielkanocy. - Budzi w uczniach pragnienie nawrócenia się i podjęcia wyrzeczeń w duchu radości. - Ukazuje, że jałmużna, post i modlitwa są związane z przykazaniem miłości.	1) wie, że w Wielkim Poście nawracamy się; jest to nasze przygotowanie do przeżywania z wiarą męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa; 2) potrafi powiedzieć, jakimi trzema drogami miłości nawracamy się w tym okresie do Boga (jałmużna, post i modlitwa); 3) pragnie się nawracać w Wielkim Poście przez okazywanie miłości Bogu, ludziom i sobie samemu.
31.	Dar odpuszczania grzechów. Ustanowienie sakramentu pokuty i pojednania	- Zapoznanie z prawdą, że Jezus przekazał władzę odpuszczania grzechów Apostołom i ich następcom. - Umocnianie wiary w przebaczenie grzechów – mocą Bożą – w sakramencie pokuty i pojednania.	- Bóg jest tym, który przebacza grzechy. - Jezus Chrystus, uzdrawiając ciało paralytyka, odpuszcza mu także grzechy. - Jezus po zmartwychwstaniu – na mocy swego Boskiego autorytetu – przekazuje władzę odpuszczania grzechów Apostołom, by ją wykonywali w Jego imieniu. - Następcy Apostołów: papież, biskupi oraz księża, na mocy sakramentu święceń kapłańskich, mają władzę odpuszczania grzechów. - Jezus, przez sakrament pokuty i pojednania, umożliwia nam drogę powrotu do Ojca, od którego oddalamy się przez grzech.	- Publiczna działalność Chrystusa. - Kościół realizuje posłannictwo Chrystusa. - Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania.	- Przypomina uczniom scenę uzdrowienia paralytyka, jako władzy odpuszczania grzechów przez Jezusa. - Zapoznaje ze sceną biblijną, w której Jezus Chrystus przekazuje Apostołom władzę odpuszczania grzechów w Kościele. - Wskazuje na papieża, biskupów i księży jako następców Apostołów. - Umocnia uczniów w wierze, że przez nich w Kościele działa Jezus Chrystus.	1) wie, że Jezus przekazał władzę odpuszczania grzechów Apostołom i ich następcom; 2) potrafi powiedzieć, kogo widzi i słyszy w sakramencie pojednania, a kto odpuszcza grzechy; 3) wierzy w prawdę o odpuszczeniu grzechów w Kościele.
32.	Przyjmujemy dar przebaczenia	- Ukazanie wielkiej wartości zbawienia, jako Bożego dzieła wyzwolenia z grzechu i śmierci. - Uczenie modlitwy-prośby o miłosierdzie Boże. - Zapoznanie ze znaczeniem prośby o przebaczenie i umiejętności przebaczenia w relacjach między ludźmi. - Budzenie wdzięczności za dar pojednania z Bogiem i ludźmi.	- Wielkość daru przebaczenia, którym Bóg obdarowuje ludzi i potrzeba wdzięczności. - Piotr po trzykrotnym zaparciu się Jezusa, zostaje obdarowany przez Mistrza przebaczeniem (por. J 21, 15-19). - W sakramencie pokuty Jezus czeka na nas, bo chce także nas obdarzyć przebaczeniem.	- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. - Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego. - Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania. - Modlitwa przeproszenia. - Tworzenie wspólnoty i jedności w klasie, rodzinie, parafii: postawy przeproszenia i przebaczenia.	- Wdraża uczniów do umiejętności zachowania w sytuacji pojednania i przebaczenia (gesty i słowa). - Zachęca do prośby o przebaczenie Boga i ludzi oraz do okazywania wdzięczności za dar pojednania.	1) wie, że Jezus zmartwychwstał przebaczył Piotrowi zdradę i nam także przebacza grzechy w sakramencie pokuty i pojednania; 2) potrafi przeprosić i dziękować za dar przebaczenia; 3) chce przeproszać, gdy zawini i prosić o wybaczenie.

33.	Nieszczęście grzesznika	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie wybaczącej miłości w relacjach międzyludzkich.</li> <li>- Budzenie świadomości, że grzech sprowadza ciemność, jest raną, którą tylko Bóg może i pragnie uleczyć.</li> <li>- Kształtowanie obrazu Boga, który jak dobry ojciec czeka na grzesznika.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Troskliwa i wybacząca miłość kochających rodziców.</li> <li>- Przypowieść o dobrym ojcu (Łk 15) jako objawienie miłości Boga, i ukazanie nieszczęścia grzesznika.</li> <li>- Grzech to odwrócenie się od Boga przez złe uczynki, złe słowa i złe myśli.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nauczanie Jezusa w przypowieściach.</li> <li>- Bóg Miłosiernym Ojcem.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga w naszym życiu.</li> <li>- Pojęcie grzechu i sumienia.</li> <li>- Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wskazuje na negatywne skutki grzechu.</li> <li>- Zapoznaje uczniów z przypowieścią o miłosiernym ojcu i marnotrawnym synu.</li> <li>- Ukazuje analogię między troską rodziców a troską Boga.</li> <li>- Wyjaśnia, że grzech jest raną zadaną życiu Bożemu w nas oraz naszym relacjom z ludźmi i Bogiem.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że grzech rani życie Boże w nas (niszczy przyjaźń z Bogiem) i oddziela ludzi od siebie;</li> <li>2) potrafi opowiedzieć pierwszą część przypowieści o kochającym ojcu;</li> <li>2) nie chce czynić zła – grzeszyć.</li> </ol>
34.	Droga powrotu do Ojca	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wychowywanie do ufego zawierzenia miłosierdziu Bożemu.</li> <li>- Przygotowywanie do owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przebacząca postawa kochających rodziców wobec skruszonego dziecka i przeogromna miłość Boga – naszego Ojca.</li> <li>- Droga powrotu do Boga: rachunek sumienia – dostrzeżenie zła, skrusza – żal za grzechy, mocne postanowienie poprawy i szczere przyznanie się do winy w sakramencie pokuty i pojednania, otrzymanie przebaczenia i powrót do wspólnego stołu - Eucharystii, byśmy znowu doświadczyli, że jesteśmy dziećmi tego samego Boga – Dobrego Ojca.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nauczanie Jezusa w przypowieściach.</li> <li>- Bóg Miłosiernym Ojcem.</li> <li>- Sposoby walki z grzechem.</li> <li>- Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.</li> <li>- Warunki sakramentu pokuty i pojednania</li> <li>- Eucharystia jako krzepiąca ucztą i sakrament jedności i miłości.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga.</li> <li>- Wzajemne przeprosanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z zakończeniem przypowieści o dobrym ojcu.</li> <li>- Ukazuje, że tylko Bóg może nas naprawdę wyzwolić z ciemności: sami nie damy rady – Bóg jest światłem.</li> <li>- Zwraca uwagę na znaczenie przebaczenia w racjach między ludźmi: my też powinniśmy przebaczać jak Bóg.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Bóg go kocha i czeka na niego, nawet jeśli zgryzesz;</li> <li>2) potrafi powiedzieć na czym polega powrót do Boga;</li> <li>3) coraz bardziej pragnie być blisko Ojca, ufa w Jego miłosierdzie.</li> </ol>
35.	Z Panem Jezusem zwyciężamy grzech	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie, że sakrament pokuty i pojednania jest aktem nawrócenia i zaproszeniem Jezusa do naszego życia.</li> <li>- Kształtowanie odpowiedniej postawy religijno-moralnej związanej z ciągłym nawracaniem się i przygotowaniem do przyjmowania sakramentu pokuty.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Postać Zacheusza, który po spotkaniu z Jezusem radykalnie zmienia swoje życie: grzesznik, który się nawraca i postanawia naprawić zło, które wyrządził.</li> <li>- Jezus, który przychodzi do Zacheusza i raduje się z jego nawrócenia.</li> <li>- Chrześcijanin jest człowiekiem grzesznym. Jego życiu winno nieustannie towarzyszyć nawrócenie.</li> <li>- Sakrament pokuty i pojednania to działanie Boga przywracającego życie nadprzyrodzone (łaskę Bożą), które tracimy przez grzech ciężki.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa.</li> <li>- Postaci biblijne przykładem życia wiary.</li> <li>- Sposoby walki z grzechem.</li> <li>- Warunki sakramentu pokuty i pojednania.</li> <li>- Bóg zaprasza do przyjaźni.</li> <li>- Postawa zaufania Bogu i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje z biblijnym opowiadaniem o Zacheuszu.</li> <li>- Ukazuje wartość nawrócenia jako odnawiania życia w przyjaźni z Jezusem.</li> <li>- Wzbudza pragnienie ciągłego nawracania się i tęsknotę za spotkaniem z Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) zna biblijne opowiadanie o nawróceniu Zacheusza;</li> <li>2) potrafi opowiedzieć, na czym polegało nawrócenie Zacheusza;</li> <li>3) pragnie się nawracać i tęskni za spotkaniem z Panem Jezusem w sakramencie pokuty i pojednania.</li> </ol>
36.	Powierzamy Bogu nasze słabości	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kształtowanie obrazu Boga Ojca przebaczącego wielkodusznie grzesznikom, którzy do Niego powracają.</li> <li>- Wychowywanie do zawierzenia wielkoduszności Jezusa, umocnienie w postawie otwarcia na Chrystusa mimo własnych słabości.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Powołanie celnika Mateusza - ukazanie wielkoduszności Jezusa, który nie odrzuca człowieka mimo słabości i grzechu. Przeciwnie powołuje go o obdarza Miłosierdziem.</li> <li>- Jezusa Chrystusa, przyszedł po to, by leczyć nasze słabości i grzechy.</li> <li>- Z ufnością powierzamy Jezusowi nasze grzechy i słabości w sakramencie pokuty i pojednania.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa.</li> <li>- Postaci biblijne przykładem życia wiary.</li> <li>- Bóg Miłosiernym Ojcem.</li> <li>- Konieczność dla Zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.</li> <li>- Postawa zaufania Bogu i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z powołaniem Mateusza.</li> <li>- Ukazuje, że Jezus przyszedł do grzeszników, a nie do „sprawiedliwych”, którzy uważają, że nie grzeszą i sami sobie poradzą.</li> <li>- Uświadamia dzieciom, że grzech jest słabością, z którą możemy poradzić sobie tylko z pomocą Boga – stąd tak ważna rola sakramentu pokuty i pojednania oraz pełnego uczestnictwa w Eucharystii.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Jezus kocha go takiego, jakim jest i pragnie dla niego dobra;</li> <li>2) potrafi powtórzyć <i>Akt ufności</i>;</li> <li>3) pragnie powierzać się Jezusowi mimo swoich słabości, wierzy w bezwarunkowe przebaczenie Boga Ojca.</li> </ol>

Rozdział V. Spotykamy naszego Zbawiciela

Raduj się, Ziemi

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
37.	Bóg Ojciec troszczy się o nas	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie zapowiedzi Eucharystii i roli pokarmu danego od Boga.</li> <li>- Poglębienie wiary w Boga, który się o nas troszczy</li> <li>- Wychowanie do dojrzałego przyjmowania Eucharystii i słuchania słowa Bożego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Człowiek jako stworzenie z natury kruchy i słaby nieustannie potrzebuje Bożej troski.</li> <li>- Dobroć Boga sprawia, że ziemia wydaje plon i dostarcza człowiekowi pożywienia.</li> <li>- Mimo że człowiek oddala się od Boga, On pozostaje zawsze wierny swej miłości.</li> <li>- W Eucharystii jesteśmy karmieni słowem Bożym oraz Ciałem i Krwią Chrystusa, byśmy nie ustali w drodze do domu Ojca. Ten pokarm jest nam równie potrzebny do życia, jak zwykły chleb dla ciała.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Publiczna działalność Jezusa.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.</li> <li>- Dary Boże w codzienności i umiejętność dziękczynienia za nie.</li> <li>- Eucharystia jako krzepiąca uczta.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Pomaga uczniom uświadomić sobie, że spożywanie pokarmu jest jedną z podstawowych potrzeb człowieka i wskazuje na chleb, jako jeden z podstawowych pokarmów.</li> <li>- Pomaga poznać Boga, który karmi nas prawdziwym pokarmem: swoim słowem i ciałem Chrystusa.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że pokarm jest potrzebny do życia i widzi codzienne dary Boga;</li> <li>2) potrafi wyjaśnić, co jest Bożym pokarmem (wskazuje na Eucharystię i słowo Boże);</li> <li>3) pragnie Bożego pokarmu.</li> </ol>
38.	Jezus ofiaruje siebie za nas. Ostatnia Wieczerza	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wtajemniczenie w rzeczywistość Wieczernika, gdzie Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy staje się darem Boga dla człowieka i ofiarą za jego grzechy.</li> <li>- Ukazanie Eucharystii jako największego daru Bożego.</li> <li>- Wychowywanie do umiłowania Eucharystii.</li> <li>- Nauka poświęcania Bogu każdej chwili i doświadczenia naszego życia</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- W czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy. Pozostał z nami pod postaciami chleba i wina. Ofiara Jezusa dopełnia się w Jego męczeńskiej śmierci na krzyżu.</li> <li>- Ludzie również potrafią nie tylko obdarowywać siebie nawzajem darami, ale i ofiarować swoje talenty na rzecz innych, w służbie dobra.</li> <li>- Każdy czyn chrześcijanina, jeśli spełniony jest ze względu na Chrystusa, ma wartość daru, ofiary przyjemnej Bogu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ustanowienie Eucharystii.</li> <li>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</li> <li>- Dar ofiary Jezusa.</li> <li>- Eucharystia jako ofiara Chrystusa i Kościoła.</li> <li>- Wzajemne obdarowywanie się.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje uczniom wielkość daru otrzymanego od Boga, jakim jest Eucharystia.</li> <li>- Prowadzi do zrozumienia, jak ten dar jest blisko naszego życia poprzez podobieństwo do codziennego doświadczenia dawania i przyjmowania darów ludzkich i Boskich.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że w czasie Ostatniej Wieczerzy Jezus ofiarował siebie za nasze grzechy i oddał nam swoje Ciało i Krew na pokarm;</li> <li>2) potrafi powiedzieć, w jaki sposób ludzie obdarowują się nawzajem;</li> <li>3) chce uczestniczyć w wymianie darów między ludźmi i pragnie ofiarowywać swoje dary Bogu, aby przygotować się do przyjęcia Jezusa w Eucharystii.</li> </ol>
39.	Jezus oddaje swoje życie za nas. Wielki Piątek	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie sensu cierpienia i znaczenia śmierci Jezusa na krzyżu.</li> <li>- Przygotowanie do należytego przeżycia Wielkiego Piątku.</li> <li>- Wychowywanie do poszanowania krzyża.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa to wyraz najgłębszej miłości Boga do człowieka, która nadaje ofierze Chrystusa wartość odkupieńczą.</li> <li>- Krzyż to znak wybawienia i przebaczenia, poprzez niego oddajemy cześć Jezusowi, który nas zbawił. (nabożeństwo drogi krzyżowej i adoracja krzyża).</li> <li>- Chrystus wybacza swoim oprawcom i nas uczy przebaczenia .</li> <li>- Męka Chrystusa trwa nadal, gdy jest On poniżany i zabijany w swoich wyznawcach. Jako chrześcijanie mamy obowiązek modlić się za naszych prześladowanych braci.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Dar ofiary Jezusa.</li> <li>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</li> <li>- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wielki Piątek.</li> <li>- Nabożeństwo drogi krzyżowej i adoracja krzyża.</li> <li>- Znaki i symbole liturgiczne: krzyż.</li> <li>- Modlitwa przeproszenia.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Umacnia w uczniach wiarę, że Jezus przez swoją śmierć na krzyżu wybawia nas od grzechu.</li> <li>- Ukazuje, że to wybawienie związane jest z przebaczeniem, o które możemy i powinniśmy prosić i którego udziela nam Chrystus, nawet wtedy, gdy zadajemy Mu cierpienie.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Jezus umierając na krzyżu, przebaczył swoim oprawcom i że Chrystus jest nadal prześladowany w swoich wyznawcach;</li> <li>2) potrafi powiedzieć, czego pamiętkę obchodzimy w Wielki Piątek;</li> <li>3) pragnie szanować krzyż; chce przebaczać i prosić o przebaczenie.</li> </ol>

40.	Jezus ofiaruje siebie za nas Eucharystia	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Umacnianie wiary w obecność Jezusa Chrystusa w Eucharystii.</li> <li>- Uświadomienie, że Eucharystia jest znakiem i wyrazem jedności członków Kościoła.</li> <li>- Wychowanie do przyjmowania Komunii Świętej z szacunkiem i miłością.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- W Eucharystii, chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Chrystusa, który ofiaruje się za nas.</li> <li>- Podczas Eucharystii Jezus jest obecny pod postacią chleba i wina, które stają się Jego Ciałem i Krwią oraz w osobie kapłana sprawującego sakrament.</li> <li>- Karmiąc się z wiarą Ciałem Chrystusa, umacniamy przyjaźń z Bogiem i rozwijamy życie łaski otrzymane w sakramencie chrztu świętego.</li> <li>- W Kościele zwracamy się do jednego Boga, wspólnego Ojca, a Jezus, nasz Brat daje się każdemu z nas w postaci tego samego pokarmu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Eucharystia jako Ofiara Chrystusa i Kościoła, sakrament jedności i miłości, krzepiąca ucztą.</li> <li>- Obecność Chrystusa w Eucharystii.</li> <li>- Poszczególne części Mszy Świętej: przeistoczenie.</li> <li>- Znaczenie znaków, gestów i symboli liturgicznych.</li> <li>- Pojęcie: Komunia Święta.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje rolę Eucharystii w naszym życiu i potrzebę jedności w Kościele.</li> <li>- Wyjaśnia gesty i słowa przeistoczenia.</li> <li>- Utrwala wiadomości o Eucharystii.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że pokarm Boży utrzymuje w nas życie Boże; rozumie, że Jezus Chrystus łączy ludzi uczestniczących w Eucharystii w jedną rodzinę dzieci Bożych;</li> <li>2) potrafi wskazać podczas Mszy Świętej słowa przemienienia (konsekracji);</li> <li>3) pragnie przyjmować Jezusa w Eucharystii;</li> </ol>
41.	Jezus zwycięża śmierć. Alleluja! Wielkanoc	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie tajemnicy zmartwychwstania Jezusa.</li> <li>- Uświadomienie uczniom, że zostaliśmy stworzeni nie dla śmierci, ale dla życia.</li> <li>- Wychowywanie do ufności i wiary w zmartwychwstanie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zmartwychwstanie Jezusa, Pana życia i śmierci (pusty grób oraz ukazanie się Zmartwychwstałego niewiastom i Apostołom).</li> <li>- Chrystus zmartwychwstały jako źródło naszego przyszłego zmartwychwstania.</li> <li>- Zmartwychwstały Chrystus już teraz żyje w sercach wiernych, którzy przez chrzest mają udział w Jego zmartwychwstaniu.</li> <li>- Zapalony Paschał i uroczyste „ALLELUJA” to oznajmienie zwycięstwa Jezusa nad śmiercią – źródło radości i nadziei.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego – Wielkanoc.</li> <li>- Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas.</li> <li>- Znaki i symbole liturgiczne: paschał.</li> <li>- Owoce chrztu świętego.</li> <li>- Religijny wymiar rzeczywistości.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Wyjaśnia dzieciom, czym jest zmartwychwstanie .</li> <li>- Ukazuje, że człowiek jest stworzony dla życia, a nie dla śmierci.</li> <li>- Uświadamia, że my też zmartwychwstaniami do nowego życia.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że wyznajemy wiarę w zmartwychwstanie Chrystusa i nasze; zna pojęcie paschału;</li> <li>2) potrafi wyjaśnić słowo „zmartwychwstać”;</li> <li>3) pragnie coraz bardziej ufać Jezusowi i żyć razem z Nim.</li> </ol>
42.	Chrystus zmartwychwstał. Uczta eucharystyczna	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uświadomienie, że Eucharystia jest wspólnym świętem.</li> <li>- Ukazanie znaczenie łamania chleba przez Jezusa w odniesieniu do doświadczeń dzieci.</li> <li>- Budzenie radości z uczestnictwa we wspólnej uczcie – Eucharystii.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Łamanie chleba jako czytelny znak obecności Jezusa zmartwychwstałego w świetle Ostatniej Wieczerzy i spotkania z uczniami w Emaus.</li> <li>- Kościół przeżywa radość zmartwychwstania Jezusa, sprawując Eucharystię nazywaną w przez pierwszych chrześcijan <i>Łamaniem Chleba</i>.</li> <li>- Nasz udział we Mszy Świętej to przyjęcie zaproszenia na spotkanie ze Zmartwychwstałym, którego owocem powinna być radość paschalna.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Eucharystia jako sakrament jedności i miłości.</li> <li>- Obecność Jezusa w Eucharystii.</li> <li>- Znaki, gesty i symbole liturgiczne: Łamanie chleba.</li> <li>- Świętowanie niedzieli.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Prowadzi w wierze do odkrycia obecności Jezusa zmartwychwstałego podczas Uczty eucharystycznej w znaku łamania chleba.</li> <li>- Wspomaga w motywowaniu uczestniczenia we Mszy Świętej jako spotkaniu ze zmartwychwstałym Jezusem.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Eucharystia jest ucztą z Jezusem zmartwychwstałym;</li> <li>2) potrafi wskazać podobieństwa świętowania rodzinnego i Mszy Świętej;</li> <li>3) wie, że obecność Chrystusa w Eucharystii wyraża się w łamaniu chleba.</li> </ol>

Rozdział VI. Otrzymujemy

*Boże dary*

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
43.	Jesteśmy dziećmi Bożymi. Chrzest święty	- Zaznajamianie uczniów z sakramentami Kościoła, jako znakami obecności i działania Jezusa Chrystusa w Kościele – chrzest święty. - Ukazanie związku chrztu z wyznaniem wiary w Kościele. - Kształtowanie postaw świadomego dzieciństwa Bożego.	- Chrzest święty jako fundament całego życia chrześcijańskiego i brama otwierająca dostęp do innych sakramentów. - Chrzest gładzi grzech pierworodny oraz wszystkie inne grzechy i kary, daje łaskę uświęcającą i szczególną pomoc do życia chrześcijańskiego oraz czyni nas dziećmi Bożymi. - Przyjęcie chrztu zobowiązuje nas, abyśmy trwali w wierze chrześcijańskiej i wiernie wypełniali przykazania Chrystusowe.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – chrzest święty. - Owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia .	- Przybliżyć rzeczywistość sakramentalną chrztu, ukazując znaczenie wody, świecy i białej szaty. - Wskazuje na niezatarte znamię chrztu świętego i zapoznaje uczniów z owocami tego sakramentu (ze szczególnym zwróceniem uwagi na łaskę uświęcającą). - Kształtuje postawę świadomego wyznania wiary, jako odpowiedzi na dar chrztu.	1) wie ogólnie jakie są owoce chrztu świętego (gładzi grzechy, obdarza dzieciństwem Bożym i łaską uświęcającą, zostawia niezatarte znamię); 2) potrafi ogólnie powiedzieć o przyrzeczeniach chrztu i wyznaniu wiary; 3) chce podjąć zobowiązania wynikające z chrztu świętego.
44.	Być świadkiem Pana Jezusa. Bierzmowanie	- Wprowadzenie uczniów w tajemnicę działania Ducha Świętego przez sakrament bierzmowania. - Ukazanie znaczenia darów Ducha Świętego. - Kształtowanie postawy otwarcia się na działanie Ducha Świętego.	- Pan Jezus zesłał Ducha Świętego na Apostołów, aby przez ich ręce moc Ducha Świętego zstępowała na wiernych. - Sakrament bierzmowania jako dopełnienie łaski chrztu. - Przez sakrament bierzmowania chrześcijanie (czyli: ochrzczeni) jeszcze ściślej wiążą się z Kościołem, otrzymują szczególną moc Ducha Świętego i jeszcze mocniej zobowiązani są świadczyć o Chrystusie. -W sakramencie bierzmowania Duch Święty, udzielając swych darów, uzdalnia nas do składania świadectwa o Bogu.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Bierzmowanie. - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła.	- Zaznajamia uczniów ogólnie z obrzędem bierzmowania i rzeczywistością działania Ducha Świętego w tym sakramencie. - Wychowuje do świadomej współpracy z Duchem Świętym.	1) wie, że w sakramencie bierzmowania przyjmujemy dary Ducha Świętego, aby dojrzałe wyznawać wiarę; 2) potrafi powiedzieć (przykłady) jak działa Duch Święty i porównać Jego działanie do obrazów wichru, ognia, gołębic; 3) pragnie przygotować się do przyjęcia w przyszłości sakramentu bierzmowania i już teraz modlić się do Ducha Świętego.
45.	Pan Jezus daje nam siebie. Eucharystia	- Wprowadzanie w świadome uczestnictwo w Eucharystii. - Kształtowanie postawy zaangażowania podczas Mszy Świętej.	- Eucharystia jako źródło i szczyt życia chrześcijańskiego, dopełnienie wtajemniczenia chrześcijańskiego. - Eucharystia to pamiątka Paschy Chrystusa, pokarm w drodze do życia wiecznego. - Znaki obecności Chrystusa: ołtarz, biały obrus, krzyż, zapalona świeca. - Do owocnego przyjęcia Komunii Świętej konieczne jest zbadanie swojego sumienia oraz staranne przygotowanie (sakrament pokuty i pojednania, post eucharystyczny). - Przyjmując Komunię Świętą na słowa kapłana: „Ciało Chrystusa”, odpowiadamy: „Amen”, wyrażając tym nasze: „Tak, wierzę!”.	- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. - Sakramenty święte – Eucharystia. - Eucharystia jako ofiara Chrystusa i Kościoła, sakrament jedności i miłości, krzepiąca ucztą. - Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Znaczenie symboli, gestów i znaków liturgicznych. - Elementy przygotowania do uczestnictwa w Eucharystii i przyjęcia Komunii Świętej. - Pojęcie: post eucharystyczny.	- Wskazuje na wielkość i ważność wydarzenia, jakim jest każda Msza Święta. - Uczy jak i kiedy przyjmujemy Komunię Świętą. - Wyjaśnia symbolikę ołtarza, białego obrusa i palących się świec.	1) rozumie znaczenie Eucharystii; 2) potrafi powiedzieć, jakie są warunki godnego przyjęcia Komunii Świętej; 3) chce uczestniczyć w pełni w Eucharystii.

46.	Najświętszy Sakrament	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Pogłębianie wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.</li> <li>- Wychowywanie do odpowiadania miłością na miłość Chrystusa, do daru z samego siebie, do modlitwy i adoracji.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Najświętszy Sakrament to dar szczególnej Obecności Boga.</li> <li>- Znak IHS jest monogramem (forma skróconą) greckiego imienia Jezus.</li> <li>- Termin tabernakulum, monstrancja; modlitwa pozdrowienia Najświętszego Sakramentu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Sakramenty święte – Eucharystia.</li> <li>- Obecność Chrystusa w Eucharystii.</li> <li>- Znaczenie znaków, gestów i symboli liturgicznych.</li> <li>- Pojęcie: Najświętszy Sakrament.</li> <li>- Modlitwa indywidualna i wspólnotowa, uwielbienia i adoracji.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Budzi w dzieciach wdzięczność Panu Jezusowi, że został z nami w Najświętszym Sakramencie.</li> <li>- Ukazuje znaczenie adoracji Najświętszego Sakramentu w życiu chrześcijanina.</li> <li>- Utrwała słowa <i>tabernakulum</i> i <i>monstrancja</i> oraz pozdrowienie Najświętszego Sakramentu.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że chleb i wino stają się podczas Mszy Świętej Ciałem i Krwią Jezusa, wie co znaczą słowa <i>tabernakulum</i>, <i>monstrancja</i>;</li> <li>2) potrafi pozdrowić Najświętszy Sakrament;</li> <li>3) chce się spotykać z Jezusem obecnym w Najświętszym Sakramencie – adorować Go.</li> </ol>
47.	Pan Jezus przebacza nam grzechy. Sakrament pokuty i pojednania	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Pogłębianie wiary w obecność i działanie Jezusa Chrystusa w sakramencie pokuty i pojednania.</li> <li>- Kształtowanie sumienia wrażliwego na dobro, które wiąże ludzi między sobą i z Bogiem i na zło, które niszczy te więzy.</li> <li>- Wychowywanie do postawy przebaczenia i do umiejętności prośby o przebaczenie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Potrafimy być źli, postępujemy tak, jakbyśmy nie liczyli się z Bogiem, ale Bóg jest miłością. Jezus umarł za nas na krzyżu i przyniósł nam wybawienie;</li> <li>- Potrzebujemy przebaczenia i możemy je otrzymać.</li> <li>- W sakramencie pokuty i pojednania jest obecny Jezus i w osobie kapłana chce obdarować nas przebaczeniem.</li> <li>- Kapłan jest człowiekiem jak inni ludzie, ale jest uświęcony mocą Jezusa i kiedy udziela przebaczenia, Jezus w nim działa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Sakramenty święte – Sakrament pokuty i pojednania.</li> <li>- Wrażliwość na przejawy dobra i zła</li> <li>- Pojęcie i znaczenie sakramentu pokuty i pojednania.</li> <li>- Modlitwa przeproszenia.</li> <li>- Elementy przygotowania do sakramentu pokuty i pojednania.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje Jezusa Chrystusa jako tego, który ciągle na nowo chce nas przyjmować z powrotem.</li> <li>- Uświadamia znaczenie i moc sakramentu pokuty i pojednania.</li> <li>- Wskazuje, że każdy z nas może przebaczać innym i prosić o przebaczenie zła, które wyrządził.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że zło rani innych i niszczy więź z ludźmi i Bogiem i że Pan Jezus może nas ze zła uleczyć w sakramencie pokuty i pojednania;</li> <li>2) potrafi poprosić innych o przebaczenie i potrafi sam przebaczyć; wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania;</li> <li>3) pragnie otrzymać przebaczenie grzechów, które popełnił i nie chce czynić zła innym.</li> </ol>
48.	Powierzamy Panu Jezusowi chorych. Namaszczenie chorych	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie sakramentu namaszczenia chorych jako działania Jezusa Chrystusa w cierpiących, którzy potrzebują umocnienia duchowego i fizycznego.</li> <li>- Kształtowanie postawy modlitwy za chorych i zaufania Jezusowi w cierpieniu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Pan Jezus za życia ziemskiego uzdrawiał chorych, uwalniał dusze od grzechów i wlewał w serca Boży pokój, dzisiaj także chce pomóc nam w chorobie.</li> <li>- Skutki specjalnej łaski sakramentu namaszczenia chorych : zjednoczenie chorego z męką Chrystusa, umocnienie w cierpieniu, przebaczenie grzechów, jeśli chory nie mógł go otrzymać przez sakrament pokuty, powrót do zdrowia, jeśli to służy dobru duchowemu oraz przygotowanie na przejście do życia wiecznego.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Sakramenty święte – namaszczenie chorych</li> <li>- Publiczna działalność Chrystusa: uzdrawianie, odpuszczanie grzechów.</li> <li>- Znaki, gesty i symbole liturgiczne.</li> <li>- Pomoc chorym i cierpiącym.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga.</li> <li>- Modlitwa prośby.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Przybliży rzeczywistość działania Boga w sakramencie namaszczenia chorych.</li> <li>- Pomaga w przyjmowaniu z wiarą cierpienia bliskich i swojego własnego.</li> <li>- Wzbudza zaufanie do Boga, który wie najlepiej, co dla nas dobre.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że Jezus wzmacnia cierpiących w sakramencie namaszczenia chorych;</li> <li>2) potrafi ogólnie powiedzieć, co należy przygotować, gdy ksiądz ma udzielić namaszczenia chorych;</li> <li>3) chce modlić się z ufnością za chorych.</li> </ol>
49.	Pan Jezus błogosławi naszym rodzinom. Małżeństwo	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie sakramentu małżeństwa jako uświęcenia rodziny przez Boga, zaproszenia Go do życia w rodzinie i przyjęcia pomocy (łaski) Bożej.</li> <li>- Kształtowanie postawy budowania życia w rodzinie na fundament wiary i oddawania spraw rodziny Bogu.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Pan Jezus przez swój udział w weselu uświęcił obrzęd ślubny i małżeństwo.</li> <li>- Związek małżeński mężczyzny i kobiety jest nierozzerwalny; łączy ich sam Bóg.</li> <li>- Pan Jezus podniósł małżeństwo do godności sakramentu i uczył, że związek małżeński jest święty.</li> <li>- Łaska sakramentu udoskonala ludzką miłość małżonków, umacnia ich nierozzerwalną jedność i uświęca ich na drodze do życia wiecznego.</li> <li>- Z łaski Bożej mamy ojca i matkę, i rodzinę, w której żyjemy. Wdzięczni Bogu powinniśmy prosić o błogosławieństwo dla nich.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Sakramenty święte – małżeństwo.</li> <li>- Religijny wymiar rzeczywistości.</li> <li>- Bliskość i obecność Boga w naszym życiu.</li> <li>- Znaki, gesty i symbole liturgiczne.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznaje uczniów z opowiadaniem biblijnym o cudzie w Kanie Galilejskiej.</li> <li>- Wskazuje na uświęcającą obecność Pana Jezusa obok pary młodej podczas zawierania sakramentu małżeństwa.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że dwoje ludzi zakładając rodzinę, zaprasza Boga do swego życia w sakramencie małżeństwa, a Bóg obdarza rodzinę swoimi łaskami;</li> <li>2) potrafi swoimi słowami opowiedzieć, co przyrzekają ludzie w sakramencie małżeństwa;</li> <li>3) chce modlić się za swoją rodzinę.</li> </ol>

50.	Pan Jezus daje nam kapłanów. Sakrament święceń (kapłaństwo)	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazanie sakramentu święceń jako przyjęcia zaproszenia Pana Jezusa do służby kapłańskiej.</li> <li>- Kształtowanie postawy wdzięczności za posługę księży.</li> <li>- Prowadzenie do modlitwy za papieża, biskupów i księży oraz modlitwy o powołania kapłańskie.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zgodnie z poleceniem Jezusa zmartwychwstałego, pod nieustanną opieką Ducha Świętego, Apostołowie, a potem ich następcy (biskupi) i pomocnicy (prezbiterzy) sprawowali i sprawują do dziś Eucharystię, udzielają sakramentów świętych, nauczają wiary świętej i jako duszpasterze prowadzą wiernych do nieba.</li> <li>- Kiedy kapłan naucza i sprawuje sakramenty, działa w nim osobiście Jezus Chrystusa, Dobry Pasterz.</li> <li>- Kapłani potrzebują naszej nieustannej modlitwy.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Sakramenty święte – sakrament święceń (kapłaństwo)</li> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa.</li> <li>- Jezus posyła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Ukazuje, na czym polega działanie Chrystusa w Kościele przez posługę kapłanów.</li> <li>- Zapoznaje ogólnie z sakramentem święceń i zobowiązań, jakie przyjmują kapłani.</li> <li>- Zachęca do modlitwy za księży i o powołania kapłańskie.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że księża przyjęli sakrament święceń, czyli kapłaństwa;</li> <li>2) potrafi wymienić posługi, w których przez kapłana działa Jezus Chrystus;</li> <li>3) wierzy w działanie Jezusa Chrystusa w posłudze kapłana, szanuje księży i pragnie modlić się o powołania kapłańskie.</li> </ol>
51.	Jezus Chrystus spotyka się z nami. Siedem sakramentów świętych	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Umacnianie wiary w spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem w Kościele.</li> <li>- Utwierdzenie w pragnieniu bycia przyjacielem Jezusa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół jako nasz Wieczernik, dom modlitwy, gdzie gromadzimy się jako wspólnota wierzących, miejsce naszego spotykania się ze zmartwychwstałym Jezusem.</li> <li>- Jezus Chrystus jest z nami w sakramentach, najdoskonalej w Eucharystii, a także gdy się modlimy, słuchamy słowa Bożego, miłujemy bliźnich.</li> <li>- Siedem sakramentów, ustanowionych przez Chrystusa obejmuje wszystkie etapy i wszystkie ważne momenty życia chrześcijanina.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa - sakramenty święte .</li> <li>- Znaki gesty i symbole liturgiczne.</li> <li>- Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa.</li> <li>- Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza nas łaską.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Utrwała wiedzę o sakramentach świętych, pogłębiając wiarę w działanie w nich Chrystusa Zmartwychwstałego.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że spotyka się ze zmartwychwstałym Jezusem podczas Eucharystii (jak uczniowie w Wieczerniku) oraz w sakramentach świętych;</li> <li>2) potrafi wymienić siedem sakramentów świętych;</li> <li>3) wierzy w spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem na wspólnej modlitwie i w znakach sakramentalnych</li> </ol>



Rozdział VII. Dzielimy się

*Jak Ty, Panie*

Lp.	Temat jednostki lekcyjnej	Cele katechetyczne	Treści z <i>Programu nauczania religii</i>	Treści z <i>Podstawy programowej</i>	Zadania nauczyciela religii	Przewidywane osiągnięcia ucznia: 1.Wiedza – co uczeń wie? 2.Umiejętności – co uczeń potrafi? 3.Interioryzacja wartości – co uczeń ceni?
52.	Jesteśmy posłani. Wniebowstąpienie Pańskie	- Ukazanie tradycji apostołskiej Kościoła. - Wprowadzenie w powołanie chrześcijańskie. - Kształtowanie w uczniach postawy apostołskiej.	- Biblijna scena wniebowstąpienia Chrystusa i rozesłania uczniów. - Posłannictwo apostołskie wszystkich chrześcijan. - Chrystus pozostał obecny w swoim Kościele.	- Jezus posyła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią. - Chrześcijanin troszczy się, aby Jezus i Jego dzieło dotarło do wszystkich, którzy Go nie znają. - Kościół realizujący posłannictwo Chrystusa: misja Kościoła. - Czyny apostołskie w codziennym życiu. - Umiejętność dzielenia się z innymi swą wiedzą o Bogu.	- Zapoznaje uczniów z wydarzeniem rozesłania Apostołów przez Jezusa Chrystusa przed wniebowstąpieniem. - Ukazuje, na czym polega posłannictwo wszystkich chrześcijan, świeckich i duchownych, począwszy od Apostołów.	1) wie, jakie zadanie dał Jezus Chrystus Apostołom przed swoim wniebowstąpieniem; 3) rozumie, jak Dobra Nowina była i jest głoszona dzisiaj; potrafi zaśpiewać z innymi piosenkę: <i>Potrzebuje cię Chrystus</i> ; 3) pragnie wypełniać swoje posłannictwo jako chrześcijanin.
53.	Pan Jezus czyni nas Kościołem. Zesłanie Ducha Świętego	- Pogłębianie wiary w działanie Ducha Świętego w Kościele. - Przygotowanie do właściwego przeżywania uroczystości Wniebowstąpienia i Zesłania Ducha Świętego. - Prowadzenie do świadomego wyznania wiary w Kościele.	- Uroczystość Zesłania Ducha Świętego jako święto ludu Nowego Przymierza, dla którego Zesłanie Ducha Świętego jest pierwszym owocem tajemnicy paschalnej. - Podobnie jak Apostołowie wraz z otrzymaniem Ducha Świętego poczuli się uzdolnieni do tego, aby wypełniać powierzone im posłannictwo, tak i my powinniśmy odkryć w sobie odwagę, męstwo, za sprawą Ducha Świętego, który nieustannie działa w swoim Kościele.	- Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego: Wniebowstąpienie i Zesłanie Ducha Świętego. - Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. - Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. - Kościół przestrzenią gromadzenia się wspólnoty wierzących.	- Wyjaśnia, czym jest Kościół. - Uczy opartego na wierze odkrywania działania Ducha Świętego w Kościele. - Zachęca do świadomego składania wyznania wiary.	1) wie, kiedy piszemy słowo KOŚCIOŁ małą, a kiedy wielką literą; 2) zna pojęcie Kościoła, jako ludzi zgromadzonych według planu Boga Ojca przez Jezusa Chrystusa, dzięki działaniu Ducha Świętego; 3) wierzy w działanie Ducha Świętego i pragnie wyznawać wiarę w Jezusa Chrystusa, Zbawiciela.
54.	Zamieszkał, Panie Jezu, z nami. Boże Ciało	- Budzenie pragnienia uczestnictwa w obchodach Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.	- Święto Bożego Ciała jako manifestacja wiary w obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. - Poprzez udział w procesji Bożego Ciała lud chrześcijański składa publicznie świadectwo swojej żywej wiary w obecność Chrystusa i oddaje cześć swemu Zbawicielowi.	- Obecność Chrystusa w Eucharystii. - Pojęcie: Najświętszy Sakrament. - Modlitwa wspólnotowa: procesja. - Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne.	- Wyjaśnia sens procesji Bożego Ciała. - Motywuje uczniów do udziału w obchodach uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.	1) wie, za co dziękujemy Bogu w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa; 2) potrafi odpowiednio zachowywać się podczas procesji; 3) chce wziąć udział w procesji w Boże Ciało, aby zaprosić Jezusa tam, gdzie mieszka i wyznać wiarę w Niego.
55.	Jezus uczy nas miłości bliźniego	- Utrwalenie i pogłębienie rozumienia przykazania miłości Boga i bliźniego. - Budzenie wrażliwości na potrzeby bliźnich i kształtowanie postawy otwartości na potrzebujących. - Budowanie hierarchii wartości opartej na miłości bliźniego, która wyraża się w konkretnych czynach.	- W przypowieść o miłosiernym Samarytaninie Jezus uczy nas, na czym polega wypełnianie przykazania miłości bliźniego. - Bliźni to każdy napotkany człowiek. - Jezus uczy nas wrażliwości na potrzeby innych i gotowości do niesienia pomocy, każdemu kto jej potrzebuje.	- Nauczanie Jezusa w przypowieściach. - Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie. - Niesienie pomocy innym. - Właściwe relacje międzyludzkie: gotowość dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się.	- Utrwała z uczniami przykazanie miłości Boga i bliźniego. - Zapoznaje uczniów z przypowieścią o miłosiernym Samarytaninie. - Budzi wrażliwość na potrzeby bliskich, członków rodziny, kolegów z klasy, sąsiadów itp.	1) zna przykazania miłości Boga i bliźniego oraz przypowieść o miłosiernym Samarytaninie; 2) potrafi podać przykład konkretnego czynu miłości wobec bliskich albo ludzi ze swojego otoczenia; 3) pragnie okazywać dobroć szczególnie ludziom, z którymi się codziennie spotyka i wiąże tę dobroć z miłością Boga.

56.	Jezus wzywa nas do pomocy	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie ze sposobami obecności Chrystusa w swoim Kościele: Chrystus obecny w bliźnich i potrzebujących.</li> <li>- Wychowywanie do wrażliwości na obecność innych i kształtowanie postawy czynnej miłości.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Nie można kochać Boga, którego się nie widzi, jeśli nie kocha się człowieka, którego się widzi.</li> <li>- Jezus Chrystus jest obecny w każdym człowieku: w głodnym, spragnionym, przybyszu, nagim, chorym, uwięzionym. Jest obecny w otaczających nas ludziach: naszych bliskich, naszych kolegach, w nas samych. We wszystkich jest Jego podobieństwo. I dani zostaliśmy sobie, aby to podobieństwo ukazywać, aby je w sobie nawzajem szanować i aby się nawzajem miłować.</li> <li>- Świadectwo Matki Teresy z Kalkuty.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Niesienie pomocy innym.</li> <li>- Właściwe relacje międzyludzkie: gotowość dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się.</li> <li>- Przykłady życia według Ewangelii: Matka Teresa z Kalkuty.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Zapoznanie uczniów z nauczaniem Jezusa, który solidaryzuje się z potrzebującymi aż do utożsamienia się z nimi.</li> <li>- Uświadamia, że drugi człowiek potrzebuje przede wszystkim naszej miłości i czasu.</li> <li>- Zapoznanie z dziełem i życiem Matki Teresy z Kalkuty.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że w drugim człowieku obecny jest Chrystus; wie, że może innym pomóc i że jego pomoc jest ważna;</li> <li>2) potrafi współczuć drugiemu i pomagać;</li> <li>3) bardziej pragnie być dobry i otwarty na innych, szczególnie na tych, którzy go otaczają.</li> </ol>
57.	Jezus nazywa nas swoimi przyjaciółmi	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kształtowanie postawy prawdziwych przyjaciół Jezusa: miłujących, wypełniających Jego naukę i uczestniczących w Eucharystii.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Jezus daje nam swoją przyjaźń i wskazuje drogę do niej, która prowadzi przez realizację przykazania miłości i życie sakramentami świętymi.</li> <li>- Przykład świętego Dominika Savio.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> <li>- Eucharystia jako sakrament jedności i miłości.</li> <li>- Przykłady życia według Ewangelii: św. Dominik Savio.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Uczy nowego przykazania miłości.</li> <li>- Zapoznanie z postacią św. Dominika Savio jako wzorem dla dzieci.</li> <li>- Wskazuje na owoce sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii, widoczne w życiu świętego.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, że przyjaciel Jezusa kocha ludzi, wypełnia Jego polecenia i spotyka się z Nim podczas Eucharystii;</li> <li>2) potrafi wymienić cechy przyjaciela i powiedzieć przykazania miłości (Boga, bliźniego oraz nowe przykazanie miłości);</li> <li>3) pragnie być przyjacielem Jezusa Chrystusa na wzór św. Dominika Savio; chce przygotowywać się do sakramentu pokuty i pojednania oraz Eucharystii.</li> </ol>
58.	Nasze wakacje z Panem Jezusem	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Kształtowanie postawy wierności Bogu.</li> <li>- Wdrażanie do systematycznej modlitwy i uczestnictwa w Eucharystii podczas wakacji.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Refleksja nad mijającym rokiem szkolnym: dziękczynienie za dobro oddanie Bogu trudnych chwil, zaproszenie Jezusa na wakacje.</li> <li>- Sytuacje i miejsca, gdzie podczas wakacji możemy spotkać Pana Jezusa.</li> <li>- Spotkanie z Jezusem w czasie wakacji na niedzielnej i świątecznej Eucharystii.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.</li> <li>- Postawa zaufania do Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.</li> <li>- Religijny wymiar rzeczywistości.</li> <li>- Świętowanie niedzieli.</li> <li>- Modlitwa indywidualna i wspólnotowa.</li> </ul>	<ul style="list-style-type: none"> <li>- Motywuje uczniów do wierności Panu Jezusowi podczas wakacji.</li> <li>- Ukazuje potrzebę uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii podczas wakacji.</li> <li>- Zachęca do modlitwy i dobrego postępowania jako chrześcijanin.</li> </ul>	<ol style="list-style-type: none"> <li>1) wie, w jaki sposób może w czasie wakacji okazywać wierność Panu Jezusowi;</li> <li>2) potrafi uzasadnić, dlaczego uczestniczymy w niedzielę w Eucharystii;</li> <li>3) pragnie być wierny Jezusowi.</li> </ol>